

בידיו, לא היה לו שקר וענש והיה כבירה, ועם כל זה הראה לו הקדוש ברוך הוא כל מה שארע לו, אם היה מטה כלפי חסד, שהוא כלפי זכות, או אם היה מטה ביה כלפי חובה, שאם הקדוש ברוך הוא רצה בmittato, לא היה מראה לו שני הדרכים שלו, שהם מות ומותם ביד לשון. והראה לו שלא היה מערב טוב ברע, שהפרידם הקדוש ברוך הוא, כמו שהוא יבדל אלהים בין האור ובין החשך, וסוד דבר ורבלה הפרכתם לכם, וכן עשה הקדוש ברוך הוא בגין adam שרעפת, שהפרד בין הדרגות של העץ קרע, ובין אותן הדרגות של העץ קרע, וצוה אותו שלא לעיר טוב עם רע, כמו שנאמר ומצע הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. הקדוש ברוך הוא צוה אותו להשמר ממנה, ואמר כך אמר האשה אשר נתת עמדי וגומר.

ביניהם הנה נזון אודה הוזמן לו, ואמר: רבבי רבבי, הררי ראיimi פסוק שאומר בתורה אדם כי ימות באלה, והרי התורה קיתה קדם שנברא העולם, וראיimi שניהם קדם לאדם, שבל העולם וארכיו נבראו קדם שנברא אדם, אם כן: מה הפקנה שיש כאן? אמר לו: נזון, והרי כתוב שנשות הצדיקים נקרווי קדם שנברא העולם, כמו שנאמר ברא אלהים, ואין ראשית אלא נשמה, שנאמר בה נר יהו"ה נשמת אדם, היא הנשמה של האדם של מעלה. אלא יש אדם שיש אדם, יש אדם שהוא אדם של הנשמה, ויש אדם של הגוף, שנאמר בו אדם להבל דמה,

הטוב את המות ואת הרע, ואמר ליה ובחרת במלחים, דאם לא יhabba בידיה, לא היה ליה אגרא ועונשא, והוה בבעירא, ועם כל דא אחיזי קודשא בריך הוא ליה, כל מה דארע ליה, אם היה מטה כלפי חסד מה הוא כלפי זכו, או אם היה מטה בה כלפי חובא, דאי קודשא בריך הוא בעא בmittata לא היה אחיזי ליה פרין אורחין דיליה, דאיןנו מות וחיים ביד לשון.

וахזיו ליה דלא היה מערב טוב ברע, דאפריש לוין קודשא בריך הוא, כמה דעת אמר (בראשית א ז) ויבדל אללה"ם בין האור ובין החשך, ורזה דמלחה והבדילה הפרכתם (שםות לו), והכי עבד קודשא בריך הוא בגופא דבר נש טרפה, דאפריש בין דרגין דאלננא דרע, ובין דרגין דאלננא דרע, ומפני לוין דלא לערכא טוב עם רע, כמה דעת אמר (בראשית ב י) ומצע הדעת טוב ורע לא תאכל ממנה, קודשא בריך הוא מפני ליה לאסתטמרא מניה, ולבתר אמר איהו (שם ג י) האשה אשר נתת עמדי וגומר.

ארהבי הא סבא חד אוזמן ליה, ואמר רבבי באורייתא (במדבר יד) אדם כי ימות באלה, והא אורייתא קדם דאתברי עלמא הות, וחזינה דעלמא אקדים לאדם, דכל עלמא וצרכוי אתברי או קדם דאתברי אדם, אי הabi Mai פקנطا אית הכא, אמר ליה סבא והא כתיב דנסמתין דצדיקיא אתברי או קדם דאתברי עלמא, כמה דעת אמר (בראשית א א) בראשית ברא אלהים ולית ראשית אלא נשמה, דעת אמר ביה (משל כ כז) נר יהו"ה נשמת אדם, אהוי נשמתא דאדם דלעילא, אלא אית אדם ואית אדם דאייה